

**ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΤΟΥΪΠΑΛΛΗΛΩΝ ΧΗΜΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Ε.Χ.Β.Ε)**

ΨΗΦΙΣΜΑ

31^{ου} Πανελλαδικού Συνεδρίου Ο.Ε.Χ.Β.Ε.

Αθήνα 19 – 20 / 5 / 2018

Εμείς οι εκλεγμένοι Σύεδροι του 31^{ου} Πανελλαδικού Συνεδρίου της Ο.Ε.Χ.Β.Ε. που συμμετείχαμε στις διεργασίες του, πραγματοποιήσαμε ένα διεξοδικό και ουσιαστικό διάλογο για φλέγοντα ζητήματα, τα οποία αφορούν τους εργαζόμενους στους κλάδους και τις επιχειρήσεις της χημικής βιομηχανίας, την αγορά εργασίας και το Καθεστώς Συλλογικών Διαπραγματεύσεων στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας, τις επιβαλλόμενες πολιτικές και τα αποτελέσματά τους, μεταξύ άλλων, στη φορολογία, στο κράτος πρόνοιας, στην επάρκεια και βιωσιμότητα του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης, στις επιχειρήσεις Στρατηγικής Σημασίας και Κοινής Ωφέλειας.

Κατά αυτόν τον τρόπο, και έχοντας ως κοινό παρονομαστή την έντονη αντίθεσή μας με τις πολιτικές της ακραίας λιτότητας και εσωτερικής υποτίμησης που εφαρμόζονται κλιμακούμενες την τελευταία οκταετία, εκφράζουμε την ισχυρή, ενιαία και αδιαίρετη βούλησή μας να αγωνιστούμε ώστε να ανακτήσουμε το χαμένο έδαφος με την επαναφορά θεμελιωδών ανθρωπίνων, εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, την επανίσχυση βασικών συλλογικών κατακτήσεων, την περιφρούρηση και ενίσχυση κρίσιμων συνδικαλιστικών ελευθεριών.

Η εργασία είναι ο ακρογωνιαίος λίθος για την διατηρήσιμη οικονομική μεγέθυνση και την κοινωνική συνοχή. Ο κόσμος της μισθωτής εργασίας που συμμετέχει στην παραγωγική διαδικασία, πρέπει να συμμετέχει ανάλογα και στη διανομή του κοινωνικού προϊόντος, δικαιούται μάλιστα από τον παραγόμενο πλούτο.

Με δεδομένο ότι ο εργαζόμενος είναι ο αδύναμος πόλος της εργασιακής σχέσης, η επέκταση της εργατικής νομοθεσίας, οι Συλλογικές Συμβάσεις, η προστασία, η τήρηση των κανόνων υγείας και ασφάλειας, η πρόληψη και η αναγνώριση του επαγγελματικού κινδύνου μέσα από την ένταξη στα ΒΑΕ είναι δομικά στοιχεία κάθε έννοιας εργασιακής δικαιοσύνης.

Υπό αυτό το πρίσμα και με γνώμονα ένα ανθρωποκεντρικό μοντέλο ανάπτυξης με εργασιακή δικαιοσύνη, διατρανώνουμε τη φωνή και βρισκόμαστε σε θέσεις μάχης για τα εξής κάτωθι:

- **Την ένταξη του συνόλου των κλάδων της Χημικής Βιομηχανίας στα ΒΑΕ χωρίς προσθαφαιρέσεις και αντιστοίχως όλων των θέσεων εργασίας που αφορούν παραγωγή, μεταφορά, αποθήκευση και διακίνηση χημικών ουσιών.**

Τη θέσπιση ανθυγιεινού επιδόματος για όλες τις παραπάνω κατηγορίες εργαζομένων στη Χημική Βιομηχανία.

Με την εγκληματική υπουργική απόφαση Κουτρουμάνη (2011) για την κατάρτιση της, τότε, νέας λίστα των ΒΑΕ εξαιρέθηκαν αναίτια –δίχως να έχει προηγηθεί σχετική επιστημονική μελέτη– ολόκληροι κλάδοι, ειδικότητες και θέσεις εργασίας όταν ο χρόνος συνταξιοδότησης συνδέεται άμεσα και ευθέως με το προσδόκιμο ζωής των εργαζομένων στη χημική βιομηχανία.

Αξίζει να σημειωθεί πως η Ο.Ε.Χ.Β.Ε. είχε τεκμηριώσει, προσκομίζοντας επιστημονικά και εργασιακά στοιχεία και δεδομένα στη Διαρκή Επιτροπή των ΒΑΕ, την αναγκαιότητα για αυτοδίκαιη ένταξη όλων των κλάδων της χημικής βιομηχανίας στα ΒΑΕ. Η Επιτροπή είχε ενστερνισθεί τους ισχυρισμούς μας, όμως ο Υπουργός με μοναδικό κριτήριο τα νούμερα, τους αριθμούς και τα ποσοστά έλαβε μια απάνθρωπη απόφαση που επιβαρύνει την υγεία χιλιάδων συναδέλφων με την επιμήκυνση της έκθεσής τους σε επιβλαβείς χημικές ουσίες.

Σε αυτή την κατεύθυνση απαιτούμε την άμεση ένταξη του κλάδου των πλαστικών στον κατάλογο των ΒΑΕ. Την εκπόνηση ειδικών επιστημονικών μελετών εκτίμησης επαγγελματικού κινδύνου, όχι μόνο βιβλιογραφικές, αλλά και με τη διερεύνηση και αξιολόγηση των πραγματικών συνθηκών που επικρατούν στα εργοστάσια (ερευνητικές επισκέψεις στους χώρους εργασίας). Η αποκατάσταση αυτής της αδικίας, αυτή της βαρβαρότητας πρέπει να γίνει άμεσα γιατί είναι ζήτημα ζωής...

- Την επαναφορά του Συστήματος Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας στην κανονικότητα της προ-Μνημονίων εποχής.
 - Ενεργοποίηση (τερματισμός της αναστολής) δυνατότητας κήρυξης ως υποχρεωτικής μιας κλαδικής/ομοιοεπαγγελματικής ΣΣΕ.
 - Ενεργοποίηση (τερματισμός της αναστολής) ευνοϊκότερης ρύθμισης (αρχή της εύνοιας).
 - Κατάργηση δυνατότητας υπογραφής επιχειρησιακών ΣΣΕ από Ενώσεις Προσώπων.

Η υπογραφή των κλαδικών συμβάσεων (9 κλαδικές συμβάσεις στον τομέα της χημικής βιομηχανίας) διασφαλίζει ένα ελάχιστο πλαίσιο εργασιακής δικαιοσύνης και αξιοπρέπειας αποτρέποντας τη νόθευση του ανταγωνισμού και την έξαρση της παραβατικότητας στην κλαδική αγορά εργασίας. Οι επιχειρησιακές συμβάσεις οφείλουν να περιέχουν βελτιωμένους όρους από τις κλαδικές-ομοιοεπαγγελματικές αποδίδοντας στους εργαζόμενους μέρος από την επιχείρηση. Σε καμία περίπτωση, δεν μπορεί και δεν πρέπει να υπογράφουν επιχειρησιακές συμβάσεις Ενώσεις Προσώπων, δηλαδή συνδικαλιστικά-συλλογικά

ψευδομορφώματα που ελέγχονται απόλυτα από τους εργοδότες και χρησιμοποιούνται προκειμένου να νομιμοποιήσουν συμβάσεις με δυσμενείς και επώδυνους όρους για το προσωπικό.

- Την κατάργηση των ρυθμίσεων που επιμηκύνουν τη δυνατότητα επιβολής καθεστώτος εκ περιτροπής εργασίας (από 6 σε 9 μήνες ανά ημερολογιακό έτος) ακόμη και για μία ημέρα την εβδομάδα. Η ανεμπόδιστη καταχρηστική εφαρμογή της από τους εργοδότες οδηγεί στην οικονομική εξαθλίωση των εργαζομένων χωρίς παράλληλα να συμβάλλει στη βιωσιμότητα/διατηρησιμότητα της επιχείρησης. Ενδεικτικό είναι το πρόσφατο και ακραίο παράδειγμα της SKOT όπου –όταν ο εργοδότης έφτασε να μεταφέρει σε άγνωστο μέρος τον εξοπλισμό και την παραγωγή της επιχείρησης– οι εργαζόμενοι λόγω της εκ περιτροπής εργασίας δεν συμπλήρωναν τα απαραίτητα ένσημα για να λάβουν το επίδομα ανεργίας και το επίδομα αφερεγγυότητας του εργοδότη . Η εκ περιτροπής εργασία, λοιπόν, έχει μετατραπεί σε ένα εργαλείο εξόντωσης και εγκλωβισμού των εργαζομένων που καλούνται εκβιαστικά να επιλέξουν ανάμεσα στην παραμονή με μισθό ακόμη και του ενός ημερομισθίου ή την παραίτηση απαλλάσσοντας τον εργοδότη από την καταβολή αποζημίωσης. Η σταθερή εργασία μεταλλάσσεται ουσιαστικά σε ακραίας μορφής προσωρινή απασχόληση που προσιδιάζει στο πλαίσιο συμβάσεων μιας ημέρας.
- Επιβολή ελάχιστου ορίου προσωπικού (τεκμήριο προσωπικού/εργαζόμενων με σχέση εξαρτημένης εργασίας στον άμεσο εργοδότη) στις επιχειρήσεις της χημικής βιομηχανίας.

Η άναρχη και χωρίς κανόνες επέκταση των πλέον ακραίων μορφών ευελιξίας στους κλάδους της χημικής βιομηχανίας έχει μετατραπεί σε ένα ανάληγτο εργαλείο κατάργησης εργασιακών δικαιωμάτων, αποδόμησης συλλογικών συμβάσεων, γενίκευσης της παραβατικότητας.

Η επιβολή ορίων για την απασχόληση προσωπικού με συμβάσεις εργασίας στον άμεσο εργοδότη (όχι π.χ. υπεργολαβίες και ενοικιάσεις εργαζομένων με γνήσιο ή μη γνήσιο δανεισμό κ.α.) ανάλογα με το μέγεθος και τον κύκλο εργασιών της κάθε επιχείρησης θα συμβάλλει ουσιαστικά στην ενίσχυση της θέσης των εργαζομένων αλλά και της παραγωγικότητας στους κλάδους της Χημικής Βιομηχανίας.

Οι Αντιπρόσωποι

Του 31^{ου} Πανελλαδικού Συνεδρίου Ο.Ε.Χ.Β.Ε.

